

Det kan godt være, vi ikke kan gøre os gældende ude i den store verden på andre punkter, men på skatteområdet skal jeg love for, at der har vi nogle kedelige rekorder.

Det er så særlig glædeligt at konstatere, at efter 25 års massivt bombardement fra Fremskridtspartiet med det fornuftige synspunkt, at det er aldeles hamrende umoralsk at beskatte folk af en indkomst, de ikke kan leve af, er dette synspunkt nu ved at vinde genklang og gehør hos både skatteeksperter, økonomer, interesseorganisationer osv.

Ja, selv en a-kasse har på det seneste udsendt et interessant skrift, hvori der gøres opmærksom på, at det er urimeligt, at man beskatter de laveste indkomster så højt.

For hvad er egentlig omfordelingsargumentet for den familie, der har så lille en indkomst, at de ikke kan klare at leve for den? Hvem er det, man skal omfordele fra og til? Det svar får vi aldrig nogen sinde, for der er desværre et flertal her i Folketinget, der mener, at det er politikernes pligt at omfordele her i samfundet. Helst fra folks højre lomme til folks venstre lomme.

Det, der går galt undervejs, er jo, at der er nogle administrationsomkostninger ved den omfordeling. Disse administrationsomkostninger betyder, at vi har en offentlig sektor i Danmark på næsten en million ansatte. Den omkostning er for stor, og derfor skal vi holde op med den omfordeling.

SF har derfor ret i sit udgangspunkt, nemlig at skatten skal sænkes for de laveste indkomster, og i forbindelse med markedsføringen af dette beslutningsforslag holdt SF sig jo heller ikke tilbage i retning af i den offentlige debat at promovere det synspunkt, at skatten skulle lempes i de laveste indkomster. Og intet har Fremskridtspartiet vel større sympati for end netop lige præcis det synspunkt.

Det, SF var knap så ivrige efter, var at fortælle, at i virkeligheden går SF slet ikke ind for skattelettelser, SF går ind for skatteomlægninger. Dem har den danske befolkning haft så rigeligt af igennem de sidste mange år. De to sidste skattereformer er jo begge blevet afsløret som værende skatteomlægninger og ikke skattelempelser.

Derfor er Fremskridtspartiets første betingelse, hvis vi skal være med i en ny skattereform eller skatteændringer, at der er tale om ægte skattelettelser og ikke om skatteomlægninger.

Der er ingen i Danmark, der betaler for lidt i skat. Vi betaler alle sammen for meget i skat.

Det er rigtigt, at man ikke skal inkludere sig på ufinansierede skattelettelser. Med nogle få undtagelser. Folketinget har bare inden for de seneste håndfulde år med glæde konstateret, at det kunne lade sig gøre at afskaffe en række afgifter i Danmark og så oven i købet opleve, at provenuet til statskassen var større, fordi der skete en forøgelse af forbruget. Det er det, der på nudansk hedder Laffer-effekter. Altså man oplever, at man ved en lavere procentsats eller slet ingen procentsats faktisk kan få et større provenu i statskassen. Det kan så typisk være, fordi momsomsætning osv. stiger.

Så jeg er ikke helt enig med den radikale ordfører, fru Elisabeth Arnold, der afskriver enhver mulighed for, at man kan udnytte disse Laffer-effekter. Hvis man f.eks. nedsatte registreringsafgiften på biler fra de nuværende 180 pct. til måske 100 pct., er jeg sikker på, at provenuet til statskassen måske ville være endnu større, end det er i dag, og derfor behøver man ikke at finde statsfinansiel finansiering.

Men i Fremskridtspartiet har vi det ønske, at statens nuværende underskud bliver nedbragt, og derfor deltager vi ikke i ufinansierede skattelettelser. Vi deltager til gengæld gerne i skattelettelser, der finansieres ved, at den offentlige sektor gøres mindre, eller for at sige det så upopulært, som man overhovedet kan gøre det: Der skal gennemføres nogle markante besparelser. Hvis SF også er indstillet på det, medvirker vi gerne; men en skatteomlægning må vi sige nej tak til.

Frank Aaen (EL):

Jamen det gik jo fuldstændig, som jeg spåede for nogle få minutter siden. Venstre, Det Konservative Folkeparti og nu også Fremskridtspartiet er fuldstændig enige om, at der skal gives lavere skat til lave lønindkomster, hvorimod de, der er på overførselsindkomster, og som har endnu mindre at gøre godt med end dem, der trods alt er i arbejde, ikke skal have nogen skattelettelser.

Sådan er der opbakning. Det er kun finansieringen, der er uenighed om.

Og der må jeg sige, at det er bemærkelsesværdigt, at Venstre og Det Konservative Folkeparti ikke ryster på hånden, når der skal bevilges ufinansierede skattelettelser, når det drejer sig om vennerne, der har stor formue. Men lige så snart vi diskuterer almindelige mennesker, de dårligt stillede i samfundet, uha, uha, uha, så skal der passes på statsfinanserne, så skal vi virkelig . . . , osv., osv.